656/02

Den 14. oktober 2002 blev i sag nr. 57.735:

xxxxxx xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager gennem sin advokat over selskabets afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til et søgsmål vedrørende krav om yderligere erhvervsevnetabserstatning i forbindelse med 2 trafikuheld.

Selskabet har i skrivelse af 14/2 2002 til nævnet redegjort for sagen på følgende vis:

> "Ved to trafikuheld den 04.06.1994 og den 24. august 1994, pådrog vores kunde sig whip-lash læsioner. Kunden er utilfreds med, at vi med henvisning til forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1 om rimelig grund, har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til et søgsmål vedrørende et krav om yderligere erhvervsevnetabserstatning mod autoansvarsforsikringsselskabet, Topdanmark (sagsøgte 1), og advokatfirmaet B. (sagsøgte 2).
>
> Ved trafikuheldet den 04.06.1994 blev vor kunde impliceret i et mindre trafikuheld, hvor hun var udsat for en whip-lash påvirkning uden dog at pådrage sig symptomer af betydning.

2. 57.735

Trafikuheldet den 24.08.1994 var årsag til en kraftigere whip-lash læsion. Ved dette uheld var modparten autoansvarsforsikret hos sagsøgte 1 og sagsøgte 2 bistod som advokat kunden med sagen.

Arbejdsskadestyrelsen traf den 26.02.1997 - dvs. mere end to år efter ulykken og mens vores kunde stadig var i arbejdstræning - afgørelse i sagen og fastsatte méngraden til 12% og erhvervsevnetabet til 25%, jf. EAL §5. Man fastsatte samtidig stationærtidspunktet til den 24.02.1995.

Senere har vores kunde måttet søge om førtidspension, da hun desværre ikke kunne passe et arbejde. Ved erklæring af 01.09.1998 har overlæge V.H. udtalt, at han skønner vor kundes erhvervsevne er nedsat til under 10%. Med virkning fra den 01. 11.1998 blev vor kunde meddelt mellemste førtidspension, svarende til en erhvervsevnenedsættelse på mindst 2/3.

Efter fornyet forelæggelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen fastholdt Arbejdsskadestyrelsen, at stationærtidspunktet var den 24.02.1995, at méngraden var 12% og vurderede i denne forbindelse erhvervsevnetabet til 65%.

I relation til sagsøgte 1 (Topdanmark) har advokaten bl.a. gjort gældende:

- at der er sket en helbredsmæssig forværring af vor kundes tilstand i tiden efter Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 26.02.1997.
- At Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 26.02.1997 - som er grundlaget for Topdanmarks afgørelse - er forkert.

l relation til sagsøgte 2 (Advokatfirmaet B.) har advokaten bl.a. gjort gældende:

- at advokaten burde have taget forbehold for genoptagelse af sagen.
- at advokaten har medvirket til en for tidlig afgørelse af sagen, da man ikke fuldt ud kendte prognosen for vor kundes fremtidige tilknytning til arbejdsmarkedet.
- at advokaten ikke har rådgivet om konsekvenserne af EAL § 11.

3. 57.735

Som begrundelse for, at vi finder, at den påtænkte retssag ikke kan føres med rimelig grund bemærker vi:

I relation til **sagsøgte 1:**

- Erhvervsevnetabet er i overensstemmelse med EAL's regler fastsat på stationærtidspunktet, og det er ikke på nogen måde sandsynliggjort, at vor kundes helbredstilstand har ændret sig væsentligt efter sagens afslutning. Efter praksis kræves det som udgangspunkt, at genoptagelse kun tillades, hvis der indtræder en ændring i skadelidtes méngrad, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag. På denne baggrund synes en retssag udsigtsløs, jf. EAL §11.

- Sagen er efter alt at dømme forældet, da stationærtidspunktet efter Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 26.02.1997 er fastsat til den 24.02.1995, hvilket sagsøgte 1 i brev af 11.04.2001 har gjort gældende.

I relation til **sagsøgte 2:**

- Vi finder, at advokaten ikke har haft pligt til at tage forbehold for genoptagelse af sagen. Vi henviser i denne forbindelse til reguleringen af genoptagelsesspørgsmålet i EAL §11, hvorefter en sag kun kan genoptages, hvis der indtræder uforudsete ændringer i skadelidtes helbredstilstand. I denne forbindelse bemærker vi, at det langt fra er sikkert, at sagsøgte 1, ville have indvilliget i en aftale med sagsøgte 2 og kunden om at vedtage en lempeligere genoptagelsesadgang end efter reglerne i EAL § 11.

- Vi finder, at advokatens handlemåde og rådgivning i øvrigt ikke er ansvarspådragende. Vi henviser i denne forbindelse til, at det følger af EAL, at afgørelsen om erhvervsevnetabet skal foretages på det tidspunkt, hvor tilstanden er stationær, og at vurderingen skal ske uden hensyntagen til muligheden for revalidering."

Advokaten er herefter i skrivelse af 4/6 2002 til nævnet fremkommet med følgende kommentarer til det af selskabet anførte:

4. 57.735

"I relation til sagsøgte 1 (forsikringsselskabet) skal jeg oplyse, at jeg ikke er enig i Alkas betragtninger om, at en retssag er udsigtsløs.

Jeg kan oplyse, at Arbejdsskadestyrelsen har haft 3 lægekonsulenter på sagen.

To af lægekonsulenterne har haft den opfattelse, at méngraden burde være 15%, og den sidste angiver at være enig. Der er således tale om en forværring, der kan betinge en genoptagelse. Dette er nyt. Jeg vedlægger til orientering kopi af internt notat fra Arbejdsskadestyrelsen.

Uagtet dette fastholder Arbejdsskadestyrelsen en méngrad på 12%.

Det er min hensigt at indkalde de pågældende til at afgive vidneforklaring under sagen.

I relation til sagsøgte 2 er det min opfattelse, at sagsøgeren har tilkendegivet, at hun havde helbredsmæssige problemer med at passe sit arbejde. Dette bliver også bestyrket af, at hun indenfor et år efter Arbejdsskadestyrelsens afgørelse fik mellemste førtidspension. Derfor burde sagen ikke være afsluttet, når man er i en uafklaret helbredsmæssig situation.

Derfor burde der have været rådgivet herom, og der foreligger ikke nogen dokumentation for, at min klient har været rådgivet herom."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**§5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder det ikke sandsynliggjort, at sagens faktiske omstændigheder har ændret sig væsentligt i forhold til dem, der blev lagt til grund ved erstatningssagens afslutning. Nævnet finder herefter, at betingelserne for genoptagelse efter erstatningsansvarslovens § 11 ikke er opfyldt, og retssag kan derfor ikke føres med rimelig grund.

Nævnet finder af de af selskabet anførte grunde, at advokaten ikke har pådraget sig et rådgiveransvar.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard